

גליון שבועי באור רביה"ק מברסלב זיע"א
נלקטו מתוך שיעורים שנמסרו בקו "צענטראל ברסלב"

טעמי התורה

נכתב ע"י השומע בדרך שיחה ושיגרא הלישנא באחריות הכותב בלבד

הרה"ח ר' יהודה דייטש שליט"א

שמירת עינים בתורת החסידות

שאלתי את ר' יעקב מאיר שכטר מה עיקר הנקודה לדבר ליהודים מאמריקא מה להדגיש להם ואמר שעל מה שהסטרא אחרא שם את הכוחות על זה צריך לדבר שזה על שמירת עינים כשלא מסתכלים על איפה שלא צריך אפשר להסתכל איפה שאי"א לראות, הסטי"א לוחם עם כל הכוחות לעכב הגאולה דווקא עם שמירת עינים ולוקח את המצווה של ולא תתורו לבד ועם זה מונע אותנו לקיים את זה.

יש מויראדיגע יסוד מהרבי מלובלין פשט ב"ולא תתורו" מלשון להתיר את הקשר אל תתיר את הקשר עם השי"ת "אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" אחרי שכבר נפלתה במינות וקדושה אל תתיר את הקשר עם השי"ת תדע שהשי"ת אוהב אותך עדיין ורוצה שתהיה קשור אליו ולא שייך שתנתנת מהשי"ת כי אתה חלק אלוקי ממעל,

הישמח ישראל אומר שעמלק אומר ליהודי נכשלתה הסתכלה איפה שאסור אתה מנותק מהשי"ת, והיצי"ר מומחה עם כל המראי מקומות שהתורה שלך שייכת לסטי"א ואתה מנותק מהשי"ת והקליפות ניוונים ממך "ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חקי" אסור לך להיות מקושר להשי"ת. התשובה היא יש לי פסק דין מהרבי מלובלין ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" כל הטענות מגיעים מעמלק כי השי"ת צריך אותי איך שאני הוא רוצה שעכשיו אני יזכור שאני חלק אלוקי ממעל באיזה מצב שאני זה המצווה דאורייתא של ולא תתורו שאני יזכור שהשי"ת אוהב אותי ורוצה אותי.

והעטרת צבי מוסיף שאפילו אחד נכשל לגמרי ועכשיו יש לו בחירה אם לעזוב את השי"ת ואומר אייבישטער אני לא עוזב אותך אפילו שנכשלתי אפילו שהיצי"ר מראה לי שאני מנותק ממך אני אוהב אותך ואני עדיין איתך או הוא נקרא צדיק נוטר הברית,

התלמיד של הראפשיצער מביא מרבו "והזרתם את בני ישראל מטמואותם" שהשם יתברך יעשה כתר מעבירות של עם ישראל, הפשט שאפילו כשאדם מגיע מלא עבירות ונותן זעקה להשי"ת טאטא אני לא מתייאש אני רוצה קשר איתך או כל העבירות הנפק למצוות, וזה הפשט ולא ימותו בטמאם את משכני שהיצי"ר אומר הרי טמאתה את משכן השם. לא תשמעו לו ולא ימותו היינו לא תפרוד מעבודת השם אלא תעבוד את השם ביתר שאת והשם הטוב יכפר אתה אל תתיחס תלך בדרך שלך.

זה מצווה דאורייתא ולא תתורו אחרי לבבכם והיצי"ר מגיע אה נכשלתה בולא תתורו אין לך תקווה, עם ה' ולא תתורו רוצה שנעבור על האיסור של ולא תתורו ספר הזכות אומר "אשר אתם זונים אחריהם" אפילו אדם במצב של זונים אחריהם יש לו מצווה של ולא תתורו אל תנתק את הקשר עם השי"ת, תאחו חזק השי"ת כן אוהב אותי וכל רגע שאני נלחם עם היצר הרע יש תענוגים עצומים להשם יתברך. כמו שהרבי אומר בתורה רסג ישיש להשי"ת תענוגים מכל מלחמה הכי קטנה במחשבה, הכבוד של השי"ת נתגדל ונתעלה אחר שאדם נכשל עם העינים אחרי שאדם שבור לגמרי אבל העבודה שלי זה ולא תתורו אני לא מנתק את הקשר איתך אני עדיין מאמין שאתה אוהב אותי.

ר' יעקב אבוחצירא אומר בספר גזי המלך 'פתחו שערים ויבא גוי צדיק' אפילו אם מתנהג כגוי השי"ת זועק לו בא חזרה אתה יכול להיות צדיק שומר אמונים אחד עם השי"ת כי יש לך חלק אלוקי ממעל, וזה המצווה של ולא תתורו יהיה מה שיהיה אני לא עוזב את השי"ת, כשאדם נכשל ב' ולא תתורו עכשיו יש לו לקיים ולא תתורו לא לנתק את הקשר.

הרה"ח ר' ישראל מאיר גלינסקי שליט"א

השאיפה להיות גדול – מצדקת?

אנו נוטים לזלול בדרך כלל במישהו שרוחף אחר כבוד. לרצות כבוד, לחפש כבוד, כל שכן לרדוף אחריו – נתפס בעינינו כמשהו מגונה ורוחה. ובאותה נשימה, אין כמעט מי שאינו משתוקק לכבוד. כל בן אנוש רוצים להיות גדול, להיות מוצלח, ולקבל תהילה ומחאיות כפיים. אז מה האמת, לרצות להיות גדול ומכובד – כבוד או בזיון?

גם בתוך הקודש פנימה. מצד אחד מחנכים ילדים להסתכל על צדיקים וגדולי ישראל, ולשאוף להיות כמותם. אנו מלמדים אותם לא להסתפק בלהיות קטן אלא כמה שיותר מיוחד. ומאידך ובאותה נשימה, מחנכים את אותם ילדים להתרחק מהכבוד, ולעשות את הדברים לשם שמים ולא לשם כבוד. אז מה האמת, לשאוף להיות גדול – אמת או שקר?

הפרשה מספרת על קורח, שהשתוקק לקבל את הכהונה או הנשיאות, ובשל כך קם בעזות מצח וחלק על משה רבינו. בסופו של דבר הוא נחל חרפה נוראה ונצחית, ונותר סמל לדיראון עולם, כדוגמא ומופת מה לא להיות 'לא יהיה כקורח וכעדתי'.

וכאן הבן שואל: אם יהודי אמור לרצות ולשאוף להיות כמה שיותר גדול, מתבקש לכאורה שהוא ירצה להגיע לדרגות הגדולות ביותר, והן בהחלט כוללות כהונה ומלכות. אם כך, במה טעה קורח שהשתוקק בדיוק לכך? נכון, הוא עשה את זה בצורה מחפירה, של עזות חוצפה ומחלוקת. אבל ממהלך הדברים ניכר שלא בכך הסתכמו חטאו וטעותו, אלא גם בעצם הרצון לכהונה, וכדברי משה רבינו 'רב לכם בני לוי, והשאלה: למה 'רב לכם', וכי אינני אמור לרצות כמה שיותר?

התשובה לכך נמצאת בדברי הליצנות של קורח, שמביא רש"י מהמדרש. קורח התעטף בטלית שכולה תכלת ושאל את משה רבינו אם היא חייבת בציצית. משנענה בחיוב, לעג על כך ואמר: אם די בחוט אחד של תכלת, כל שכן אם הטלית כולה תכלת. כך גם לגבי בית מלא ספרים, שלכאורה אין לה צורך בעוד מוזהר אחת קטנה.

כאן נמצאת הטעות. לא נועדנו כדי להיות או לגדול אלא כדי לגלות. לא אנחנו המטרה, אלא גילוי הטוב. כיהודים, יש לנו את הכח הבלעדי לתקן את העולם, ולגלות בו את הטוב שמכוסה נעלם ונסתר מאז שהוא נברא. האבות הקדושים החלו במלאכה זו, ועסקו לגלות ולפרסם את ה' בעולם. בעקבות כך זכינו אנחנו צאצאיהם לקבל את כל הכלים כדי לעשות את זה גם כן. והם התורה והמצוות.

ליהודי יש כח עצום בידי, כח גרעיני. הוא יכול לפרק את כל הקליפות והתחפושות, ולגלות את האטום הפנימי של העולם; את בורא העולם, שנמצא בכל מולקולה ברחבי הגלובוס, ומחיה אותה. מדובר בעוצמה בלתי ניתנת לתיאור, שנגישה לכל יהודי בכל דור ובכל מקום. האדם הקטן הזה, יכול להפוך את הגלובוס הענק ממקום של חושך והסתרה למקום של אור וטוב.

אבל יש בחירה. אפשר למרבה הפלא להשתמש באותם כלים ובאותו הכח – כדי להגביר את ההסתרה, ולעבות את החושך. ואיך? בשינוי קל... אם התורה והמצוות נועדו כדי לגלות 'אותי' לעולם, ולהפוך אותי לישות מכובדת גדולה מוצלחת וחשובה. ברגע זה, התורה שהיא סם חיים, הופכת להיות סם המוות. מרגע זה, אותה תורה ואותם מצוות, כבר אינם אור ולא טוב, אלא ההיפך.

אין שום צורך בטלית שכולה תכלת, ולא בבית מלא ספרים. כי המטרה איננה 'תכלת' ולא 'ספרים', אלא גילוי ה' יתברך. יכול להיות המון תכלת והמון ספרים ואפס גילוי. ויכול להיות חוט קטן בלבד ומוזהר קטנטנה ממש, והמון המון גילוי. אין גם שום מטרה להיות כהן ולא נשיא, לא גדול ולא חשוב, אלא רק לקבל בהכנעה ושמחה את התפקיד והמשבצת שניתן לי, ולהבין ששם אני הכי טוב שיש. בתפקיד אחר אני מיותר לגמרי, ובמשבצת הזו אין מי שיעשה זאת טוב ממני.

לשם כך עלינו להתקרב לצדיקים, בהכנעה ובביטול. הצדיקים אינם רק 'מלמדים' טובים, אלא גם ובעיקר 'מאירי' את האמת פנימה לתוך הנשמה והלב. הצדיקים הם נשמת ופנימיות התורה, וההתקשרות אליהם שומרת אותנו בפנים ובכיוון הנכון, לבל נטעה כקורח וכעדתי.

(על פי ליקו"מ סימן י')

הרה"ח ר' שאול סידוטה שליט"א

התחזקות זה לא מותרות התחזקות זה חיים

איתא בפרשה הענין שהקטורת עוצר את המגיפה, כשהגיעו להתלונן למשה ואהרן "אתם המיתם את קהל ה'" ואז היה מגיפה של ראשי הסנהדראות בהקריבם את הקטורת ומשה אמר לאהרן לקחת את המחטה ולעצור את המגיפה עם הקטורת, רש"י מביא בגמרא שבת דף פט שאת סוד הקטורת לעצור המגיפה נתן מלאך המוות למשה כשהיה קטרוג "תנה הודך על השמים" והקב"ה אמר למשה החזר להם תשובה, והשיב להם כלום קנאה יש ביניכם יצה"ר וכו' מיד כל אחד נעשה לו אוהב ומסר לו דבר ומלאך המוות נתן לו את המתנה של הקטורת לעצור מגיפות, ויש קשר בין הקטרוג שהיה למתנה שנתן למשה רבינו.

הזוה"ק בפרשה מדבר על הפסוק "חמת מלך מלאכי מוות ואיש חכם יכפרנה" על הגרויסקיית של קטורת ואומר שמשה הבין שהיה כזה חרון אף ואהרן הוא הרי השושבין של המלך וביקשו שיכנס לכפר, אף המשנה אומרת הוי מתלמידי של אהרן אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, אהרן הכהן קירב בריות להשי"ת ולמד זכות על עם ישראל הוא מצא את הטוב של כל יהודי ועשה שלום בין ישראל לאביהן שבשמים וככה הוריד את החרון אף.

אהרן הכהן הכניס אמונה ביהודי שאיפה שהוא נמצא באיזה מצב שרק יהיה הקב"ה רוצה אותו, זה המדה של אהרן. והפגם של ר"ג ראשי סנהדראות מובא שזה אותו פגם של נדב ואביהוא אש זרה שהרגם, ואיתא בלקוטי הלכות שהפגם היה שהרי קטורת זה מקשר כי קטורת יכול לרדת למקום הכי נמוך ונהיה יחוד עצום אפשר לקשר עולמות הכי שפלים להשי"ת ע"י ריח הקטורת, האריה"ק אומר שזה יורד ל"א כתרין דמסאבותא יא זה מקום של החיצונים והטורת מעלה את זה, אין דבר שמכניע קליפות כמו קטורת זה מטהר את כל החושך והטומאה כי יש בזה חלבנה, כי השי"ת רוצה שיחברו פושעי ישראל עם התפילה להעלות אותם ולהכניס בהם הרהור תשובה, להכניס בהם שהשי"ת רוצה לחדש את הקשר איתם, זה קטורת. קלקלת תתחיל מעכשיו,

נדב ואביהוא לא רצו לישא אשה כי רצו להיות למעלה ולא לרדת לישא אשה שזה מחייב להתעסק בעולם הזה הפשט אומר ר נתן שלא האמינו בחלבנה לא האמינו שאפשר להעלות כאלה מקומות נמוכים וממילא חסר סממן אחד בקטורת, זה הביא מיתה כי לא היה מקושר עולם הזה בעולם הבא כשאדם אומר שאין להשי"ת שייכות למקומות הנמוכים אני במקום נמוך איני יכול להתקשר להשם זה מיתה וזה היה הפגם שלהם.

וכן בקורח הם טענו "כל העדה כולם קדושים" בעצם היו מאוד גדולים רק לא ידעו שמשה רבינו עוסק לקשר את השפלים לקרב אותם להשי"ת, זה לא מכוחם רק משה ואהרן לימדו עליהם זכות והכניסו בהם ידיעה של תשובה במקום שלהם, והם לא האמינו שלשפל יש תקווה ולכן קטרוגו שכל העדה קדושים ולא צריכים את העבודה של משה רבינו, שמשה רבינו לימד זכות על כלל ישראל על כל העוונות בדור המדבר, לכן מתו בקטורת כי אם כולם קדושים ואין אפשרות להעלות את הקטנים אז זה מיתה כי לא מקשר תחתונים עם העליונים ונהיה מוות.

ובשעת שמשה היה בשמים והיה קטרוג מהמלאכים שהתורה לא שייכת לעולם הזה ואז משה ענה להם כלום יצה"ר יש ביניכם וגילה להם שעיקר הנחת רוח להשי"ת שיש יצה"ר ומקשרים המקומות הנמוכים אליו, והזוהר הקדוש אומר שתכלית היצה"ר שינצחו אותו ואז הוא בעצמו אמר למשה את סוד הקטורת שיש חלבנה כח של אדם נמוך שזה עוצר את המיתה, כשיש מגיפה ואתה רוצה לומר שיש רק את הטוב אם הרע לא מקושר אז גם לטוב אין שייכות להשי"ת, אם זה מדת החסד אז אפילו להכי שפל יש מקום ואם לא אז אפילו להכי גבוה אין קשר אליו, והקטורת החלבנה מגלה שיש קשר שאפילו החלבנה מעלה ריח טוב, וכשמאמינים בזה נהיה ההמתקה, העבודה להתחזק באמירת הקטורת לכוון באמירתו, והעיקר להתעורר בחלבנה שמקטירים יהודי צריך להתעורר שיש לו קשר להשי"ת תמיד אפילו שנפל "אחזתיו ולא ארפנו" עדיין מאמין שהשי"ת איתי עמי ואצלי ומאמין ברחמנות של השי"ת ובשמחה של הקטורת התחזקות זה לא מותרות התחזקות זה חיים ממש ועי"ז יומשך כל המתנות בכל הענינים.

הרה"ח ר' יחיאל יהושע פרישמן שליט"א

הצדיק מגלה את מדת הרחמים להאיר לפשוטי עם

פרשת קורח מדברים על קורח מה הנקודה שקורח רצה, קורח רצה להיכנס לפני ולפנים ועי"ז לפעול מחילת עוונות לכלל ישראל זה הרי מוראדיגע זאך לא לחינם אהבו אותו, ודיבר שמועסן ורעיונות יפים מאוד והרים את העולם עם מוחין גדולים וממש הרגישו איך שמתעלים והנשמה יוצאת להשי"ת, אבל הכל היה הרגשות. זה דבר טוב לפעמים זה נותן חיות אבל מה השי"ת רוצה. יש צדיק שהצדיק נכנס לפני ולפנים לעבודת הכהונה הוא באמת משיג את עבודת הכהונה ואת מדת הרחמים את הרחמים הגדולים של השי"ת.

מדת הרחמים זה לא הרגשות או רעיונות, מדת הרחמים זה להשיג את גדלות השם, לדבר מאהבת השם ואהבת ישראל זה טוב מאוד אך אם אתה לא יכול להוריד למטה את מדת הרחמים עם עצות ועם עבודה של תמימות ופשיטות לדבר להשי"ת לקבוע עתים לתורה-אז אתה לא כהן גדול אתה לא מי שפועל את ה"סלחתי כדבריך" אתה לא פועל את העניין של ראש השנה ויום כיפור, יש צדיק שעושה את זה.

קורח טען כולם קדושים הכל געוואלדיג כולם יכולים להיכנס לקודש הקדשים אך זה לא מספיק צריך לעשות עם זה משהו אם אתה מגלה דיבורים כאלה צריך להוריד את זה למעשה ממש את זה קורח לא ידע, קורח לא היה בקיא ברצוא ושוב יש צדיק שהוא משיג את מדת הרחמים ומכח מדת הרחמים שמשגי מוריד למטה לוחות שניות ותורה חדשה כביכול של גילויים ועצות ללמטה ממש, כולם היו בהר סיני אבל היה צדיק יחיד במעלה שהוא הוריד את הלוחות שניות רק בזכותו השיגו את מדת הרחמים זה קורח לא יכול לעשות, אתה יודע שכשאתה במוחין אתה טוב ומה הלאה פתאום אתה לא רואה מדת הרחמים, זה לא נקרא מדת הרחמים.

משה רבינו רואה את הגדולה של כלל ישראל ומכח מדת הרחמים יכול להוריד עצה לאדם הכי מגושם לא רק לראשי סנהדרין אלא לכל הפשוטי עם כפשוטו, קורח אומר שכל אחד יכול להיות גבוה וקדוש, משה רבינו אומר כל אחד הוא באמת ככה כי מגלה את הנקודה טובה והלעכטיגקייט שיש לכל יהודי ומראה לך איך כל אחד באשר הוא שם איך יש לו שם שליחות של השי"ת זה רק הצדיק יכול להאיר כי הוא השיג את מדת הרחמים.

קאנאדע

450-499-4466

ארה"ב

605-313-1616

ארה"ק

073-388-3995

בעלגיע

0480-20-17-18

ענגלאנד

0333-070-6544

נייעם • שיעורים • סיפורי התקרבות
אינטערוויוס • שו"ת • ניגונים

